

STSJ de Madrid de 31 d'octubre de 2017, recurs 20/2016

Abast de la reserva de la funció de fe pública en entitats locals i legitimació processal d'un col·legi de secretaris, interventors i tesorers autonòmic (accés al text de la sentència)

Un ajuntament va aprovar diversos acords sobre organització i competència dels seus districtes. En tots ells **es permetia que la funció de fe pública en diversos òrgans s'exercís per funcionaris sense habilitació de caràcter nacional**, i en alguns casos fins i tot per personal laboral. **El col·legi de secretaris, interventors i tesorers de la comunitat autònoma va impugnar els acords** perquè entenia que no es respectava la reserva de la funció de fe pública dels habilitats nacionals.

El TSJ anul·la els acords pels següents motius:

- **Els apartats 1 i 2 de la DA 2a de l'EBEP de 2007 són inequívocs** en regular les funcions públiques necessàries en totes les corporacions locals.
- **Allò que reserva la citada DA 2a són funcions**, i per això cal entendre que la reserva opera on la funció se situï, amb independència dels òrgans que la realitzin i sens perjudici de la facultat organitzativa municipal. Així doncs, la reserva és una condició limitativa a la facultat d'organització.
- La llei de capitalitat del municipi afectat no és bàsica, com afirma l'ajuntament, mentre que l'EBEP sí ho és.
- El fet que l'objectiu i finalitat de l'EBEP no sigui l'ordenació del règim especial del municipi en qüestió, no invalida que pugui afectar-se la dita ordenació per una norma sobre el règim funcional de totes les corporacions locals.
- L'art. 55 de la *Ley 22/2006, de 4 de julio, de Capitalidad y de Régimen Especial de Madrid*, que permetia l'atribució de les funcions a personal funcionari no habilitat **va ser derogada tàcitament per l'EBEP de 2007**. La *Ley 27/2013, de 27 de diciembre, de racionalización y sostenibilidad de la Administración Local*, no obstant, va introduir l'art. 92 bis a la LRBRL, el qual disposa que quant a les funcions reservades s'han de tenir en compte els règims especials dels municipis de Madrid i Barcelona.

Tanmateix, no pot reviuir l'art. 55 de la citada llei perquè **és d'aplicació l'art. 2 del Código Civil que disposa que "per la simple derogació d'una llei posterior no recobren vigència las que aquesta hagi derogat"**.

- En definitiva, amb la legislació vigent (art. 92 bis LRBRL) **la responsabilitat administrativa de les funcions de fe pública en totes les corporacions locals està reservada** a funcionaris de l'administració local amb habilitació de caràcter nacional.

Es resol així mateix que **el col·legi professional que va impugnar els acords té legitimació activa a nivell processal, ja que en els seus estatuts hi apareix, entre les seves finalitats essencials, la defensa dels interessos professionals dels col·legiats**. Igualment, s'acudeix a la jurisprudència del TS i del TC per validar la legitimació.